Any III· Vendrell 6 Juny de 1908. Núm. 115

ATENEU INSTITUCIONAL VENDRELL

El Raix Penadés

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de suscripció

VENDRELL, trimestre. . . . . 1' Ptas.
FORA, id. . . . . 1'25 »
EXTRANGER, id. . . . . 2' »

Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Plassa Pi Margall, número 2.

Anuncis á preus convencionals. Remitits: 10 céntims línia

No s' admeten escrits sense firma

NO 'S TORNAN ELS ORIGINALS

Homenatje als heróichs Somatents de l'any vuit

Bruch, 6 de Juny ═══ Arbós, 9 de Juny

Al vol

La guerra del francés!...

Dediquemli un recort á la guerra del francés, á la guerra de la Independencia...; emperó cal procurar que aquest recort no sigui un asperó pera enardir les sangs dels nostres convivents, y vulguin altra volta fer reviurer les gestes que are fa cent anys foren glorioses, y xorques al ensemps.

Un sigle s'es passat d' ensá del dia que per tota aquesta terra, sempre enamorada de la hermosa pau y del sant treball, brandaren les campanes cridant als terrassans pera que sortissin á defensarse de un enemic poderosíssim qu' ab mires egoistes de una banal grandesa, venia á pertorbar la placidesa de la vida tranquila que en aquell temps gaudien.

No 's feren el sord, els catalans al tóc de la campana, y recordant que en altre temps també havia sonat cridant al poble á la defensa de les llibertats de la terra, varen respondrer alhora:—*Som-atents*; qué hi ha? qué passa?

Passaba que un rei ambiciós no content ab governar despóticament al seu poble, va llensarlo á la conquesta d' altres terres ab l' afany d' aixamplar sos dominis. *Hi havia* que aquell rei absolut, que póc ó gens devia estimar la vida dels seus vassalls, car els portaba á morir lluny de llur pátria sense amidar el perill que podien correr, despres de posar sota les potes del seu caball blanc á diferents Estats, va fitar els ulls sobre Ibéria y enmená sos exercits vers el Pirineu pera que caiguessin sobre 'ls pobles de la banda d' aquí, de la mateixa manera que'n devalla l'allau de neus á l'ivernada que no respecta rés de lo que á son pás se interposa.

Mes el poble tement, ab sobrat motiu allavores, que la nova dominació que 's presentaba en una forma tant contraria al drét de gents, seria pijor que la monarquia regnant, y veient amenassades ses vides y ses llars, sortí per tots indréts á barrar el pás al intrús, defensant pam á pam els camins y els poblats. Y prou va costarli car al enemic la seva treta. Perqué era el poble el qui en primer llóc se batia; ja 'n tenia prou ab la dominació coneguda; y no li calia conéixerne cap altra; totes són y han estat sempre prou dolentes. Pera qué cambiar de tira si també havia de quedar sotmés al jou de la reialesa!...

Va esser l' alsament popular el qui va abatrer les agalles de l' invasor. Per tot va trobarse ab la hostilitat del element particular. Lo mateix al Bruch y l'Arbós que á Saragossa, á Girona y Tarragona que á Madrid fou el poble, la veritable massa popular la qui en primer lloc va distingirse en la defensa de la terra.

Oh, sí, hi ha que contarhi sempre ab el seu concurs. Causa que no estigui arrelada en el fons de la entranya popular és causa perduda. Els que menys preuen la seva acció no podrán mai portar avant llur ideal. Y tants que n' ha encare avui que pretenen governar contra el voler de la colectivitat.

El poble ab son maravellós instint s' ha apartat sempre de tot lo que sigui agombolament de poder, y apóia lo que més bé representa el govern de casa. Estima el terrer aont ha nascut com si fos una estensió de la família, y sa defensa la posa tan alta com la dels sers que li són més preuats. Per això se'l veu combatrer, en aquells fets ocorreguts fa un sigle, en defensa de quelcom ben propri: la comarca, la població, la familia, tot lo que és de la seva intimitat. L'ideal —llibertat, relligió, Estat—encén la metxa; l' instint de conservació y la estimació als quins ens envoltan arboran el foc, y els actes de heroisme esdevenen, en conseqüencia fatal, inevitables.

Cent anys no transcorren en vá, y ells han esborrat del nostre poble tot el seguici d' odis y rancunies que deixen les guerres per tot arreu aont posen llur planta maleida; y en els mateixos llocs aont se aixecaren les barricades pera contenir la invasió extrangera, se aixecan avui arcs en festa pera celebrar, juntats tots, les glories del treball y del art de abdos paissos. Lo que era guerra de conquesta per carnatje, esdevé atracció plácida mitjansant les festes del progrés y de la industria. Frausa y Espanya fraternisan avuí en una manifestació de cultura, y en el mateix *Portillo*, á Saragossa, pera solemnisar el centenari, y al mateix temps pera acabar de una manera digna la celebració de les festes anyals recordatories de la guerra del francés, se han bastit els pabellons d' una Exposició franc-espanyola que segellará la pau que desitjan uns y altres, y que ha d' esser, pera sempre, la salvaguarda de la fraternitat mondial.

FRIS.

HEROICA RESISTENCIA DE LA VILA DE ARBÓS EN 1808
(Reproducció d'una estampa de la época)

El Somatent á l'avenir

El nostre Somatent es una institució ben gloriosa y ben útil. Jo crech que 'l somatent tindria de evolucionar, extenentse y constituint la nació en armes, no per fer la guerra sino pera assegurar la pau y la defensa del territori nacional.

Del exército feudal evolucioná el mon al exercit mercenari, y després als exercits moderns, formidables, del servei obligatori, quins gastos soportan ab dolorosos sacrificis les nacions modernes.

El servei obligatori deu esser sustiuit per l' exercit voluntari y la instrucció militar obligatoria pera tots els ciutadans. Lo de Suissa pot servir d' exemple y guia.

La instrucció militar de l'avenir jo la penso organisada en gimnasis y grans centres de formació física dels ciutadans que durant uns anys de la jovenesa acudirán periódicament als camps d' instrucció y maniobres de les viles y comarques á instruirse militarment per defensar la seva patria quan aquesta els necessiti.

En compte de números y reclutes hi haurán homes-ciutadans armats. En compte de casernes tristes, camps assoleiats ahont la joventut, com complement de sa formació física y de sa educació ciutadana, apendrá la instrucció militar.

El nostre somatent podria servir de nucli de

aquesta evolució del exército modern. El millor modo de honorar les velles institucions es renovellarles.

JAUME CARNER

Els Somatents de nostra comarca

Heroica resistencia de la vila de Arbós

Els fets que anem á ressenyar—que extrayem del recull de documents históríchs que tenía apleglats l'inoblidable cronista de nostra vila en Jaume Ramon y Vidales—son tant més notables y gloriosos en quant, junt ab la jornada del Bruch, foren les primeres guspires que encengueren en nostre Principat la guerra contra l'invassor, desvetllant el condormit esperit de patria y humiliant l'orgull dels francesos, fins llavores calificats d'invencibles per tot Europa.

Conegut de tothom es l'engany de que's va valdre Napoleón pera introduir les seves llegions dintre d'Espanya, entrant el primer cos d'exercit á Catalunya, comandat pe'l general Duhesme, en el mes de Febrer de 1808, el qual va apoderarse de Barcelona.

El dia 4 de Juny sortien juntes de Barcelona, per primera vegada, dugues divisions del susdit cós d'exercit, una de 4.200 homes á les ordes del general Chabran pera apoderarse de Tarragona y Tortosa y continuar sa marxa á Valencia; y una altra de 3.200 homes, comandada pel general Schwartz, cap á Saragossa, devent castigar de pas á Manresa, ahont el dia 2 el poble se havía revoltat y cremat al mitx de la plassa el paper sellat francés; pero aquesta columna no pogué passar del Bruch, hont el dia 6 tingué lloch la memorable jornada que inmortalisá als somatents catalans.

Chabran entrá á Tarragona el dia 7, y 'l 9 á les cinch del matí, sens dupte á conseqüencia d'ordes superiors, que se suposa foren trasmeses per mar, motivades per la derrota de'l Bruch, retrocedí á Barcelona emprenent la márxa de regrés cap á Vilafranca, hont s'hi havien reunit somatents de les comarques de la Segarra y Urgell, que promogueren desordes atropellant á alguns oficials de les Guardies espanyoles y matant al Governador.

Noticiosos els somatents de la contra-marxa de Chabran, y animats ab la derrota soferta pe'ls francesos al Bruch, intentaren fer lo mateix aqui al Vendrell ab la divisió del general Chabran; pero sía per falta de temps, puig á la arribada de Chabran á nostra vila no s'hi havien reunit encara tots els somatents; sia perque la posició topográfica enclotada de la vila no'ls era favorable; sía, finalment, per falta d'organisació y d'un plan preconcebut, lo cert es que'ls somatents no feren més que escopetejarse ab la vanguardia de la columna francesa, retirantse aquells á l'Arbós, quina posició se prestava millor á sos intents.

En Chabran, ab motiu d'haverseli fet una tal rebuda, va emportarsen prés á l'Ajuntament, que'l composaven: Pau Soler, del carrer de Mar, Batlle; Pere Joan Virgili y Marcé, Francesch Galofre, Joan Julivert, Joan Socías, del Carreró, y Salvador Ramon, de la Bassa Miquela, Regidors; Joan Soler, sastre, Diputat; y Francisco Anton Vidal, pagés hisendat, Sindich Personer.

Era més de mitxdia del referit dia 9 quan els francesos avistaren la vila de Arbós, rebentlos á toch de somatent y ab nutrit y certer foch, en termes que la columna d'atach tingué que retirar varies vegades. Llavores, el general, qué s'ho mirava desde Gornal sumament irritat y contrariat, envoltant la vila ab la infantería, maná entrar en ella la cavallería al davant dels generals Golhus y Bessieres, protegida per la artillería que no deixava de canonejar la població, desallotjant d'ella als somatents, qui marxaren cap á la banda de Banyeres els uns, y cap á la de Castellet els altres; mes no sens que avans, per la gent del poble, se seguis el mateix sistema de defensa que en Esparraguera ab la columna derrotada de'l Bruch, lluitant cós á cós en els carrers, y desde les finestres enjegant escopetades, fustes, pedres, teules y rajoles, contribuint á n'aixó homes, dones, vells y joves.

Irritat en Chabran davant de tant ferma resistencia, maná pegar foch á la vila y degollar á sos habitants, concedint el saqueix á la soldadesca y cometentse per part d'aquesta horrors que fan extremir, y per part dels arbossenchs nombrosos actes de heroicitat. Nit horrorosa fou per la vila de Arbós, encesa per sos quatre cantons, la del 9 de Juny, víctimes sos habitants del furor y de la brutalitat de la soldadesca; pagant 59 dels defensors ab la vida á cambi de tant heroica resistencia, dels quals, segons el llibre parroquial d'obits, 40 eren homes y 19 dones, y de ells, 12 eren de edat de 1 á 18 anys.

La divisió francesa sortí de Arbós al matí de l'endemá, carregada de botí, procedent no sols de les cases particulars, sino també de la Iglesia parroquial, que fou robada y saquejada, y prenent com á trofeus les banderes de les confraries del *Roser* y del *Sagrament*, que al entrar á Barcelona els francesos, les portaven exteses, fentles passar com senyeres dels somatents, preses als mateixos durant la lluita.

Lo que succehí l'endemá á Vilafranca

Vejam ara l'intent que duya Chabran y lo que succehí al arribar aquest á Vilafranca, que segons l'autor de'ls «Apuntes Históricos» d'aquella vila, fou lo següent:

«La majoría dels que formavan lo somatent causant dels trastorns que acabam de ralatar, (se refereix al alborot y al assesinat del Governador) se dispersá de aquesta vila dirigintse á engrossar los que el dia 9 molestaren al general Chabran abans de sa arribada á l'Arbós, qui en lo matí del dia 10 al dirigirse á Vilafranca, havia determinat cremarla y saquejarla com havia fet en Arbós, per créurerla animada del mateix esperit, inclinantlo á aixó al veurer que de aquella part havian vingut los somatents que tanta resistencia li oposaren.

»Lo paysanatje de aquesta vila y de sos contorns á tot tránsit volgué estorbar lo pas de les tropes franceses, y de efecte volgueren anar a la vila de Sitjes, hont existien dos canons de bronze, un de 24 y altre de 18, que portaren al arrastre per un camí casi intransitable de més de quatre horas, sens reparar en lo molt que pesavan ni en los demés obstacles. Los comandants de aquella gent, que serian com uns 200 homens, foren per primer lo Doctor don Salvador Miret, conegut atvocat de aquesta vila y per segon lo senyor don Anton Maria Llorens y Pujol també vehi de la mateixa. Construiren curenyes á tota pressa y de qualsevol modo sobre les que se colocaren los canos, situantlos un devant de la creu de Sant Salvador y l'altre al extrém del hort de Sant Francesch, dirigint la puntería artillers fugitius de Barcelona; pero sols pogueren fer de 7 á 10 descargues per no tenir més municions. Las descargues cap dany causaren á las tropas francesas que pararen en lo punt conegut per *Casa dels Capellons*, servint sols per aumentar lo coratje de Chabrán, entrant á sanch y á degoll en nostra vila, quals habitants, tement renovarse la catástrofe de Arbós, fugian espahordits, encara que molts no pogueren efectuarho, perque ja á les tres de la tarde la cavallería francesa envoltava la vila y matava á 53 paysans que fugían y altres que estavan amagats dintre dels blats.

»A dos quarts de quatre comensavan á entrar les tropes y á saquejar les primeres cases, quan lo celós vicari perpétuo Doctor Muntadas, acompanyat del Regidor don Lluis Freixas y del notari don Jaume Mulloll se presentavan al general Chabran, suplicantli no permetés el saqueitx ni altres crueltats, á lo que accedí, bé que's mostrá molt irritat contra 'ls *brigants*, ab lo que's lográ que aquella ferotje divisió se detingués á Vilafranca cosa de una hora y mitja sens cometrer dany de consideració.»

Aquests foren, somerament ressenyats, els fets més culminants que's desenrotllaren en nostra comarca ara fa cent anys ab motiu de la invasió napoleónica. Remembremlos tot mirant á l'avenir, que va evolucionant vers la germanor mondial, que arribará á fer impossibles les sangnantes lluites de pobles qui porten als mateixos la mort, la desolació, la ruina!...

R.

Episodis de la defensa de Arbós

D'una Memoria que's va publicar l'any 1816, esplicativa de la heroica defensa de la vila de Arbós, n'extreyém els episodis següents:

En Joseph Ventosa, fuster, de 60 anys d'edat, al sentir qu'un tambor francés passava per davant de casa seva tocant á mata-degolla, surtí á la finestra y á cop de mahons va matarlo.

En Francesch Rossell, mosso d'Esquadra, al veure que'l general Chabran manava pegar foch á Casa Marrugat, li enjegá una escopetada que li atravessa'l barret, caientli á terra, y ab tot y que'ls francesos responguereu ab una descarga, pogué escapar surtintne no més que ab una ferida á l'orella.

Un dels defensors més ferms que tingué la vila, el Reverent don Antoni Torres, de 60 anys d'edat, fou crudelment martiritzat, sufrintho ab cristiana resignació, dient diferentes vegades: «Feu quan vulgau ab mon cós, que l'ánima no me la matareu.»

Un dels heroismes més grans que's registren de aquella epopeica lluita, fou el que realisá Mariángela Miquel y Plana, muller de Pau Miquel, sastre, la qual ab tot y haver assessinat els francesos al seu marit, al seu sogre, dues cunyades y cremada casi tota la casa, veient que se li acostaven alguns francesos, revestintse de valor y coratje, preferí morir tirantse ab les seves dues tendres filletes al foch, abants de caure en poder d'aquells.

La familia Miquel sucumbí tota, y's composava de Jaume Miquel, de 58 anys, ses filles Antonia y Teresa, de 13 y 8 anys, son fill Pau, de 28 anys, la muller d'aquest Mariángela, de 26 anys, y les tendres filletes d'abdos Antonia y Mariángela.

¡Veritable extermini de tota una familia!

De les 300 cases que composaven la població ants del incendi, un centenar quedaren del tot reduides á cendres, y altre centenar quedaren inhabitables, y els magatzéms y facines d'aiguardent, foren aixis mateix cremats, perdentse més de 200 barrils d'aiguardent.

Sobre la batalla del Bruch

Parlemne una vegada més d'aquell memorable fet d'armes dels nostres besavis, ja que enguany se celebra son centenari.

Parlemne, sí, encara que no més sía pera recordar que'l somatent d'Igualada fou el primer de Catalunya que s'aixecá contra l'invasor francés.

De mil maneres s'ha ressenyat, moltes histories ne parlen ab més ó menys veracitat; que no tots els historiaires beuen en les mateixes fonts, ni tots tenen la imparcialitat necessaria pera narrar un fet del qué més d'una població n'está joyosa.

La narració que nosaltres volem fer no l'hem tret de cap llibre. Varem sentirla contar, l'any 1880 de la passada centuria, á don Joan Soler (1), venerable vellet de 92 anys, testimoni presencial y actor á la vegada d'aquella inconcebible temeritat. Y al contarla, 'l valent jayo encara semblava que s'hi trobés.

—

A les darreríes del mes de Maig de l'any 1808 els igualadins estaven frisosos. Les noves que's rebien de Madrid, les exortacions dels eczaltats, entre'ls qui sobressurtien en Joan Llimona y un tal Raimond Ferrer, y sobre tot les prédiques del vicari Mossen Matías, conmovíen al poble de tal manera, que l'Ajuntament, esparverat, convocá una reunió de totes les autoritats civils, judicials y eclesiastiques de la vila, y després de fer constar llur impotencia pera contindre'l moviment popular acordaren nomenar

(1) D. Joan Soler y Castelltort, avi del distingit igualadí, l'actual digne Director de l'Institut de primera ensenyansa de Taragona, don Angel Soler.

una Comissió que anés á Vilafranca pera demanar al Governador d'aquesta població consells y... armes, y redactaren una acta pera salvar llur responsabilitat.

Lo bó del cas es que l'acta, que nosaltres l'hem llegida, fou redactada dintre'l mes de Maig, deixant la data en blanch, y quan ja no pogueren aguantar al poble fou quan posaren el dia, y resulta que la tal acta comensa aixís: «En la villa de Igualada á los *cinco* de Mayo de mil ochocientos ocho», descuidantse d'esmenar la paraula *Mayo*. Aquesta irregularitat es evident, puig avants d'aquesta acta se n'hi compten d'altres de data posterior.

La Comissió, composta de D. Joseph d'Olzinelles, D. Anton Franch y D. Raimond Ferrer, anaren á Vilafranca y no sabem si rebéren armes; lo que sí sabem es que tornaren, y trobant als igualadins disposats á tot, després de ben preparats per lo fabricant en Joan Llimona, prengueren la bandera del Sant Christ y manats per don Anton Franch sortiren á les nou del matí del dia 6 de Juny cap al Bruch á esperar el pas dels francesos, qui, segons noves portades per un tal Juliá, afrancesat, habian de passar aquell dia cap á Igualada, de pas pera Saragossa. El somatent, avants de sortir del poble, premiá la oficiositat del tal Juliá ab algunes garrotades que'l posaren en disposició d'anar al Hospital... ¡Coses del temps y de la guerra!

No dinen els historiaires quants foren els igualadins qui anaren al somatent, mes nosaltres calculem que s'arratllarien á doscents, y'ns fundem en uns rebuts que hi han al arxiu d'Igualada, segons els quals, á més de les armes que deurien portar de Vilafranca, s'emportaren 82 escopetes noves y 9 de velles de diferentes cases y es de suposar que n'hi haurien altres tantes, y com que l'historiador diu que'l somatent anava mal armat (1), per això creyem que serien uns doscents ó més els igualadins. També s'emportaren, segons un curiós rebut eczistent en el susdit arxiu, una quartera de fasols, dues cargues de ví, un cabàs de pedres fogueres pera les escopetes y altres articles.

Els pobles de la comarca secundaren el movi-ment, y els somatents de Montbuy, Vilanoveta, Pobla de Claramunt, Odena y Castellolí s'uniren ab els igualadins y junts arribaren al Bruch de Dalt, de dues á tres de la tarda, sense haber vist cap altre somatent, diga lo que vulga en Gómez de Arteche en ses «Nieblas de la Historia patria».

Y á propósit d'aquest historiaire. Quan publicava la dita obra li enviarem alguns documents pera probarli la principal part que tingueren els igualadins en aquell fet d'armes. Y ell, empenyat en que la primera batalla tingué lloch á les onze del matí, diu que no es possible que'ls igualadins anessen el dia 5 á Vilafranca, tinguessen temps de tornar y trobarse á les onze del dia 6 al Bruch.

Suposant que la batalla fós á les onze (lo que destrueix el testimoni presencial á qui creyém) també podia haberhi assistit en Franch ab son somatent. Suposem que la comanda de l'Ajuntament fou feta a les primeres hores del matí del dia 5. D'Igualada á Vilafranca, per poch que s'apreti'l pas, s'hi va en cinch hores. Arribarien allí a les dues de la tarde. Posem dues hores pera arreglar lo que's volia. Posemnhi quatre. A les onze de la nit se troben altra volta á Igualada. Surten á les set del dia 6 y de deu á onze son al Bruch de Dalt. Això sense fatigarse gens ni mica.

Mes nosaltres, com hem dit, donem fé á n'el testimoni de vista y un dels actors de la batalla, y creyem que aquesta tingué lloch á la tarda. Creyem també, perque hem vist documents que ho justifiquen, que en Franch arribá de Vilafranca á la matinada del dia 6, que sortí d'Igualada entre nou y deu del matí y arribá al Bruch á les dues de la tarda.

Que aquella batalla fou una verdadera temeritat per part dels somatents catalans, no hi ha ningú que ho dupti; que'l timbaler de Sampedor fou qui decidí la victoria son molts qui ho afirmen. Lo cert es que els francesos hagueren de retrocedir, que'ls somatents els perseguiren fins Abrera y'ls hi prengueren un canó y més de trenta cavalls que'ls igualadins se emportaren al seu poble. També es cert que la bandera del Sant Christ, senyera avuy del Somatent, fou la única que figurá en la batalla, ahont la portaren alternativament Alexandre Francolí (a) *Xandri*, el *Sastre de la Coloma* y en Joan Iglesias (a) *Tapa*. Encara recordem la mort d'aquest, en quin enterrament hi anava la gloriosa bandera, que en l'any 1893 li foren concedits els honors de Capitá General.

—

Y are, deixeunos preguntar: ¿Qnin fi guiava á n'els igualadins, á n'els catalans de l'any vuit? ¿Quina idea'ls impelía á batres ab el colós d'aquella época?..

La reposta ens la dona la Junta de Govern de Igualada ab un manifest que publicá vint díes després de la célebre batalla, en quin document «desahoga su corazón á Dios en la portentosa Imajen del Santo Christo que en la misma villa se venera, con motivo de la victoria conseguida á los Franceses en el Bruch el dia 6 de Junio de 1808.»

Y diu:

«.... El hombre más atrevido, el crítico más refinado no puede menos de confesar que nuestra mano poderosa, que nuestro brazo omnipotente ha dirigido, ha gobernado quanto, con sorpresa de la Junta y admiración del Principado ha ocurrido en estos últimos días, días de confusión, de desolación y espanto. *Podia ser natural el deseo, diré mejor, el entusiasmo con que todos los moradores de esta villa gritaban á una voz para el restablecimiento de un Trono que tan vilmente se nos habia arruinado, para el recobro de un monarca que con la más negra perfidia se nos habia robado...*»

Y més avall:

«Perseguid, destruid, aniquilad á esos hombres, á esos mónstruos, á esas furias infernales, que con el velo de una aparente amistad han engañado á nuestro muy caro (¡y tant car com va resultar!) y amado FERNANDO!...»

¡Oh, carissims llegidors! Aplaudim, admirem, celebrem el valor, la abnegació dels nostres avis, boy tancant els ulls davant l'erro monstruós de que foren víctimes...

JAUME SERRA I.

(1) Marchaban á tomar la terrible posición unos con hachas, otros con azadones, estos con escopetas, aquellos con trabucos, llevando á falta de balas las cabezas de clavos de herradura y por bandera el estandarte de la Rectoría. Fué este el primer somatén que se levantó entonces en Cataluña. (Mariana y Chao: «Historia general de España.)

Ajuntament

Sessió de primera convocatoria del dia 4 del corrent mes. Presidencia de D. Pau Socías.

Llegida l'acta de la anterior fou aprobada.

S'acorda oficiar al Arcalde de Santa Oliva pera que eviti que's deixin animals morts al torrent, en lo terme de dit poble.

A fi de que pugan sanejarse'ls abeuradors s'acorda donárloshi aigua contínua.

El Sr. President dona compte d'haberse venut á D. Joan Olivella una partida de 183 kilos de plom vell que habian quedat, al preu de 35 céntims el kilo, quin import de 64'05 pessetas s'acorda ingressarlo en caixa.

Y no haventhi més assumptos de que tractar se aixeca la sessió.

CRONICA

Degut á una errada de caixa la numeració d'orde del número de la setmana passada aparegué equivocada, corresponentli el 114

***

Uns pescadors de Torredembarra han trobat abandonada una barca de pesca de la matrícula de Vinaroz, de la qual feia dias que no se'n tenía noticia.

Aquesta barca es una de las conegudas per «esparrallaires», que venen de Vinaroz á fer temporada de pesca á nostra platja de Sant Salvador.

Se creu que s'ha ofegat la tripulació que's composava de pare y dos fills.

***

Demá, diada de Pasqua de Pentecostés, se celebrará ball tarde y nit ab la orquesta «La Vendrellenca» en el Casino Circo; essent el de la nit dels anomenats de «Rams».

***

Ens diuhen de la vehina vila de Arbós que uns pagesos de la mateixa trobaren un remat de bens y cabres que anava sol. Buscaren son pastor y no'l trobaren en lloch, fins que després miraren l'aigua de la riera y en el punt conegut per la resclosa vegeren un bulto que resultá ésser el desgraciat pastor ja ofegat. El jutjat compareguè al lloch del succés manant aixecar el cadavre.

***

Diumenge passat va contraure matrimoni en la Basilica del Monastir de Montserrat, nostre particular amich Emili Mascaró y Cregut ab la agraciada senyoreta Elisa Forns y Rafols, essent padrins de la boda, per part del nuvi, nostre amich Salvador Sulé Euras, y per part de la nuvia Francisco Maristany, y beneint la unió el Reverent mossen Joseph Fignerola, capellá del Colegi de las MM. Escolapias de nostra vila.

Als nous esposos, que han fixat la seva residencia á Barcelona, els hi desitjem tota sort de felicitats.

***

Nostre apreciat amich en Manel Simó Romeu, especialista en enfermetats de la boca y de las dents, dimecres, 10 del corrent, deixará son consultori, que te establert al carrer de la Cort, de Valls traslladantse, pera verificar treballs de la seva especialitat, á la Clínica de Mr. Tunís, de Madrid.

Rependrá de nou la consulta el 28 ó 30 del mateix mes.

Li desitgem bona sort en sa nova residencia.

***

Hem rebut el Programa dels actes que tindrán lloch en la ciutat de Vich durant els dias 6, 7, 8, y 9 del corrent mes, ab motiu de la celebració del XI Congrés de la Federació Agrícola Catalana-Balear, junt ab el Reglament interior que dita important entitat ha publicat pera que regeixi durant las sessions del esmentat Congrés, y'l Programa del Concurs de bestiar que se celebrará en dita ciutat un d'aquells dias y que será á la vegada *Exposició de bestiar*, poguentse convertir perfectament en *Fira*.

Agrahim l'envio, y regoneixem que'ls vigatants no han reparat medis pera fer que'ls congressistas y demés visitants trobin del tot agradosa l'estada en aquella ciutat.

***

Ha mort en aquesta vila la senyora Marta Antich, viuda de Jaume Sonet, mare política de nostre particular amich Pau Ferret, á n'aqui y demés familia enviem la expressió de nostre condol per tan irreparable pérdua.

***

Els cuaderns 27 y 28 de la «Geografía de Catalunya» que baix la encertada direcció del Sr. Carreras Candi edita la casa Martín, posa clarament de manifest la pulcritut del text, vigorisat per selectes grabats intercatats en el mateix.

Nostres informes son de que aviat acabará la descripció referent á la Capital del Principat, y sembla que'ls diferents escriptors regionalistas rivalisan en la exposició de llurs materias y provincias; cosa digna de aplaudiment y mereixedora d'esser recomanada al públich cultural per las perfectas descripcions del sol y subsol de nostra aimada regió.

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde 'l dia 30 al 5 inclusius del mes de Juny, 67'40 pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde 'l dia 30 al 5 del corrent mes.

Naixements.—Un nen fill de Salvador Aixalá y de Layeta Casas.

Defuncions.—Ramon Busquets Guivernau, de 78 anys; Marta Antich Bassa, de 75 anys; Magdalena Serra Pujol, de 90 anys.

Matrimonis. —Pau Martí Llorach ab Carolina Pujol Soler.

IMPREMPTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

ANUNCIS

Novetats pera senyora

de

PAU MILA

Successor de la antiga casa "La Serdanyesa"

Perfumeria ❀ Mercería ❀ Genres de punt
Camisería y Corbateria

Assortit complert en robas de tota mena
tant en genres usuals com de alta novetat

Gran assortit en robas pera camises

Carrer Alt, número 2. — VENDRELL

Guano Espinás

MARCH SAN JORDI

Esponja la tierra. - Da humus.

Aumenta el poder absorvente

No es arrastrado por las lluvias

GUANO ★ ANTONIO TRILLAS ★

FABRICA DE GUANOS

Y

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALS
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Disponible

La Mutuelle de France et des Colonies

SOCIETAT DE SEGURS MATUUS SOBRE LA VIDA

Ab un capital de 2.000.000 de franchs.

Empresa particular sotmesa á la vigilancia del ESTAT FRANCES. Registrada per Decissions Ministerials del 13 de Mars y 19 de Juny de 1907; y establerta á ESPANYA de conformitat á las Lleys vigents.

CONSTITUCIO, AB 15 ANYS, D'UN CAPITAL

Permetent á tots assegurarse en cas de vida y en cas de mort:

Un DOT pera'ls fills — Una PENSIO pera la vellesa
Una HERENCIA pera la familia — y LLIURAMENTS de quintas

Per entregas, desde 3 franchs per mes durant 14 ANYS SOLSAMENT.

Tots els fondos dels associats son convertits en valors garantits per l'Estat Francés, y dipositats en el BANCH DE FRANSA en nom de las Associacions á que perteneixin que son las únicas titulars y propietarias, no poguent retirarse fins la expiració de cada Associació pera ser repartits entre els beneficiaris.

SUSCRIPCIONS REALISADAS EN 30 NOVEMBRE DE 1907: 593.014.900 FRANCHS

Domicili Social: **Plassa de la República.—LION**

Direcció pera **ESPANYA: Plassa de Catalunya, 4.—BARCELONA**

Agent general en els partits de Vilafranca, Vilanova y Vendrell: **D. Joseph OLIVELLA,** *Carrer de Sant Pere, 154.*—**Vilafranca del Penadés.**

Petroli GAL pera'l cabell

Detura al acte la caiguda del cabell y l'enforteix; desinfecta y neteja 'l cap fent desapareixer la caspa; perfuma y suavisa 'l cabell facilitant el pentinat, y cura la calvicie y demés malaltías de la pell del cap.

Se troba de venda en aquesta vila en la

Confitería de V.da de Eduart Gasull

Plassa de Pi y Margall, núm. 16.

També s'hi trobará un variat assurtit de **esencias, polvos d'arrós, bolas d'empolvar,** de las méllors classes y marcas, y tota altra mena de articles de **tocador pera senyora.—Tot á preus molt acomodo.**

Joan Nin

Dentista

Succesor de C. Genovés

Curació de las enfermetats de la boca; obturacions de esmalt y de platino à dents y caixals corcats; orificacions; operacions anastésicas; dentaduras artificials montadas al or, cauchú, etz.; preus convencionals.

Carrer de la Princesa, 5, pral.—Barcelona

Sastrería de Gil Boxadós

VENDRELL

TEMPORADA D'ISTIU Grans assortits en genres de llana, alpaques, drils, estams, etz. Variada y elegant existencia d'ermilles fantasía alta novetat.

Preus sens competencia